

1.

Kerran viisi hölmöläistä, ukkoja ja akkoja, lähti uimaan. Mutta vesi oli kalisuttavan kylmää ja märkää. Sitä paitsi kukaan heistä ei osannut uida. Siinä rannalla hytistessään he huomasivat viljapellon, joka lainehti somasti tuulessa.

2.

- Tuollahan me voimme uida! hölmöläiset
hihkuivat ja loikasivat peltoon.

3.

Uituaan he alkoivat laskea, ettei kukaan vain ollut hukkunut. Viisihän heitä oli ollut.

- Minä, yksi, kaksi, kolme, neljä, laske ensimmäinen hölmöläinen sormellaan osoittaen.

- Apua! Joku meistä on hukkunut! Nyt meitä on vain neljä, toiset pelästyivät. He laskivat uudestaan. Jokainen vuorollaan.

- Minä, yksi, kaksi, kolme, neljä! Apua! Kauhituksen kanahäkki! Yksi puuttui aina vain. Onneksi silloin saapasteli paikalle viisas Matti.

- Matti, tule auttamaan! Yksi meistä on hukkunut! Vaikka kuinka laskisimme, meitä on vain neljä.

- Painakaapas nokkanne tuohon mutaan, Matti neuvoi.

- Sitten laskette, montako nenänjälkeä maassa näkyy. Jos niitä näkyy viisi, olette kaikki tallessa, Matti virnisteli.

Voi ihmetä. Kyllä vain mudassa näkyi kuin näkyikin viisi nenänkuvaa.

Kaikki olivat tallessa.

